küsis ka need kolm kuld karwa aga isiäranis imestas kulla
koormaid ja küsis kust ta need on saand? „Sut kahest linna
läbi ja üle järwe, teinepool kaldal oli eeslid ja kullakoor-
maid mitu sada; esiti kui ma neid leitsin, nägin mehe
magasid eeslid olid lahti ja söid, koormad ilma wahtitelta
aga tubliste järele waadates leitsin et mehed olid kogunu
surnd, noh mis siis muud, kui wötsin need koormad ja
tulin arwates et sellest waesele juba küll." Seda kuuldes
ei olnd kuningal enam aega andis käsud — laskis hoste
tahtaja ühe kõige parema wälja tuua istus selga ja kihu-
tas minema Järwe kaldal ei olnd ka mingid wiiwitust, söu
ja kärmas ja lustak, katsu et aga paati saad, üle teinepool
kaldasse saades karand padinues wälja ja üttend mõlasi
paati wisates: „Sõua nüüd sinna kusisi tahad!" Nüüd
nii siis jutt otsas ja ilma arwamiseta selge et igawene-
söudja ka omapünawa ametist lahti sai, kuningas ta
asemele igaweseks söudjaks jäi ja endine wabadiku
poeg pealinnas juba kuninges oligi.

Ruum ja aeg mull mõlemad kitsad aga soowiksin kõiges
Eesti wanawara korjamises head õnne.

Teile alandlik
18/XII 91 M. Kallaspolik Lelle Rakkimäal